

Vi får en del henvendelser som ender i spørsmålsteegn, derfor tenkte vi å komme disse i fortløpet og forklare litt av hva som er grunnen med denne utgivelsen. Kort fortalt dreier det seg om opptakspillingene av gamle Kaijer-låter. Dette er sanger som har fallt utenfor albumopptakene våre fordi vi syntes de: 1. Ikke passet inn 2. Ikke ble helt ferdige 3. Ikke representerte det vi musikkalsk sett ville stå for da de ble lagd.

Det er med andre ord fullt mulig å like låter herfra like godt, og til og med bedre, enn låtene på de regulære albumene. Gjør skriv og spør, men doaktoren vil nok svare at du er normal om du gjør det.

Det andre store spørsmålet blir: Hvorfor ikke bare gi ut de opprinnelige demoene heller? Grunnen til det er først og fremst at mange av dem er så dårlig tatt opp, og så råttent fremført at de rett og slett ikke kan forsvare en utgivelse. De er øvinger med ena innspillingen egentlig, og kunne sikkert vært morsomme for biografens å høre en gang eller to. Men vi tenkte mer på å gi ut "Kjære Hømoner", heller enn "Kjære Demoen". Opptakspillingene var den beste måten å gi disse sangene rettferdighet på, syntes vi, siden det etter vår mening var mye godt låtmateriale her. Hømonen var det godde å øve dem inn igjen, vi følte vi gjenoppdaget de gamle gamle låtene, senket skuldrene, og prøvde å hente ut det beste i hvert enkelt av dem. Nå være lov å høre seg litt og på jobben.

Så her får du altså tre låter fra Pimpas til du dør - demoen, tre fra Gvigg pint - demoen, fire fra Mæstro - demoen og en fra Maskineri - demoen, i aldeles ukronologisk rekkefølge.

Spør dere liker løsningene våre, og gir dem et hjem og en meningsfull tilberedelse der ute i den harde, vakre, vitkelige verden.

Oh Kaijers Ørkestra

Medisin & Psykiatri (Hansen)

Vi pleier være ganske enige om hvilke sanger som er gode nok til å satses på, vi er ganske samstemte sånn, men akkurat denne var det litt uenighet om. Noen følte at "dommedagscountry"-kvinnen var fytt opp med "Høvernvald" fra Eivig Pint, mens andre syntes denne var et friskt up-tempo pust, som det absolutt var rom for på Maestro. Tvilen kom som kjent aldri den tiltalte til gode den gang, og "Medisin & Psykiatri" forble uanspilt.

Live har den vært fremført en del ganger, og på den siste runden vi gjorde den, høsten 2008, hadde vi utarbeidet et nytt og forbedret arrangement, med solotemaet som en pompøs intro. Det følte vi løftet låten, og gjorde den moden for en skikkelig innspilling.

Vicente er hovedpersonen i denne teksten, samme mann som i "På ditt skift" lyktes i å flykte fra Dieter Meyers hst. Vicente er ikke syk på andre måter enn at han er opprørsk, og i "Medisin & Psykiatri" planlegger han det han senere lykkes med i "På ditt skift", nemlig å bli den første som klarer å rømme fra DMI-, og det til og med på sjefen sitt skift.

Historien om Vicente fortsetter på Maestro sangen "Deltattessen" der han som fri mann beskriver Deltattessen som den verste avdelingen på DMI. Det er forøvrig dokumentert herfra han senere blir stoppet med på vei til Polen i låten, "Die Polizei".

Morgen kommer til en heilt ny dag
Du med dine spørsmål og meg med mine svar
Gi meg medisin, gi meg psykiatri
Eg gir deg ingenting annet enn mi tid

Morgen kommer til en heilt ny dag
Til mitt henvær og til ditt beklag
Du ser på meg og trekker din konklusjon
Og i Dieter Meyers navn.....
Du trekker din konklusjon i Dieter Meyers navn

De blir meg av, de blir meg av, de blir meg av
Du gir meg spørsmål og eg gir deg svar
Men eg har tenkt, og eg har tenkt og eg har tenkt
Dette her er min dag. Nå stikker eg av
For eg vil ut, for eg vil ut, for eg vil ut
De tok meg inn men det er kun for eg blei lurt
Her kommer eg til å bli til å bli til og dar
Når stikker eg av på ditt skift, herr Direktor

Morgen kommer til en heilt ny dag
Ikke et sekund lenger. Såpass er klart
Aldri om eg ligger her den dagen eg skal da
Nå stikker eg av på ditt skift, herr Direktor

Våre demoner (Zohli)

Dieter Meyers Institusjon er arenaen for mesteparten av materialet på Maestro. Det er et sted, som under dekke av å være en mentalinstitusjon med spesialkompetanse på krigstraumer, driver med lys-sky virksomheter som markotikaomsättning, hvitvasking av penger samt organsalg til rike privatykehus. Institusjonen er bygd opp og drevet av en mytisk figur som ingen vet hvem er. Han blir referert til som Meyer, Maestro og Papa blant annet, men ingen har noen sinne sett ham. Hovedpersonen i denne teksten sitter innesperret på Dieter Meyer på livstid, med diagnosen uheldredelig paranoia. Egentlig er han bare en vanlig mann som har avslørt hva som foregår på stedet, og har dermed blitt tvangsinnlagt og kuert. Etter noen år som innlagt har han innsett at han er alene i kampen mot det gjennomkorrupte systemet, og ønsker nå bare å ende det hele med hjelp om bedre tider i himmelriket.

"Våre demoner" er en flere "sjangerlåter", denne gangen i surf/rockabilly tradisjon. Vi pleier å si at vi liker det beste fra alle sjangrer og bruker inspirasjonen aktivt. Noen ganger blir resultatet litt mer tydelig sjanger enn andre ganger. Det er gjerne disse sangene vi liker minst selv av vårt eget materiale, og som dermed gjerne faller utenfor.

I innøvningsfasen til dette albumet prøvde vi å "Kaltzefisere" flere av disse låtene, blant annet denne, men så fant vi ut at de ble både festligere, mer gøy å spille, samt bedre, om vi heller sjangerfiserer dem.

Takk for nok en tid, men eg får aldri fred
Ingenting kan endra det
Mitt hjerta går i stinkt, eg ser ut som et slakt
Svart stryker og med
En mamma golv er en annen manns tak
Ta det dag for dag
Eg trenger nytt preparat, en nye start
for alt blir svart

For våre demoner
har jagt oss i generasjoner
De kommer i alle versjoner
Kan kun stoppa det med patroner
Så gje meg en
Få meg til himmelen

Eg har jolda mine hendes, spilt blod, knekt tenner
nå sitter eg her
Kriegen er ikkje over, de kommer når du sover når
ingen ser
Denne lektsgransetsen tar alle sinntatt prestene.
Han er en av de
Eg vert kva han kober på.
Det bremser snart nå
Det ryker frå mi fortid

Die polizei (Østesen)

Hver 22. desember går Janove og Geir på "Kalas". En festlig sammenkomst der gamle kompisar fra Bryne møtes, henger ut, drikker og oppdåres på hva som skjer i folks liv. En tradisjon som begynte med en bursdagsfeiring for Kris i 1995, som har fortsatt i alle år siden. Hvert år lager Janove eller Geir en ny "Kalas-sang" som avsnysing i fellesskap ved pianoet utpå kvelden. Denne letr, pompøse manskorsalsangsjangeren passer egentlig ganske godt til Kalzers, så to-tre av sangene har, etter tonal tekstrenering og forbedring av enkelte tema, klare overgangen til Kalzerkatalogen. Mest kjent er nok "Mr Kalzer, hans Constance & meg" men også Die Polizei var engang en Kalas-sang. Die Polizei er fra Maestro epoken, og viderefører historien om Vicene fra "Deilkaessen", som rommer fra Dieter Meyers Institution på dresin med en koffert full av dokumenter. Flukten ender i Tyskland der han blir arrestert av politiet, og forhørt. Samtalen i referansen, der forboreten henvender seg til den anklagede på engelsk er en eksakt kopi av Jim Jarmusch sin tolkning av hvordan tyske nazister prater i avhør i gamle krigsfilmer, fra hans egen film "Blue in the face". En nydelig scene vi folie bare måtre tonesettes. "Bra at de ikke synger på engelsk til vanlig, med den utalenen". Vi har hørt den jo. Bat vi ar spiking it cherman style, vid ze purples, jæt? Som vår kjære fans vet så er dette en populær live-closer for oss. Gøy refering å synge sammen med usolgt, hus og god, pompos stemning. Takk for oss! See you next time... Herr Polizei... du finne meg aldri igjen, for eg har gått av stien... Ve! Hjenn!

Det var seint og eg var på vei i fra Tyskland til Polen
De vil ha alt eg har hørt, og alt eg har sett
Die polizei, die polizei, die polizei
De vil ha alt eg har hørt, die polizei

Og det var blitt kjent eg bar på et dokument
av en skinn karakter som gjorde at de tok meg inn
og spurte meg ut
Die polizei, die polizei, die polizei

De tok meg inn, de spurte meg ut, die polizei

We know who you are
We know everything about you
And we know where you live

Men Herr Polizei, Herr polizei
Du finner meg aldri igjen
For eg har gått av stien, Herr polizei
Du ser meg aldri igjen

Og eg sprang. Gud vet kor eg sprang
Men eg såg ingenting
For alt eg vett sprang eg i ring
Men de klarte ikkje følge med
Die polizei, die polizei, die polizei
De klarte ikkje følge med, die polizei

Fanden hakt i hel

Dette var en sang vi hadde kikket på da den kom opp. Spesielt Janove selv ikke den veldig godt - og det pleier jo å være et veldig lovende utgangspunkt for en sang i Kalzers Orchestra. Likevel kom den altså aldri med på noen utgivelse. Janove henfått faktisk til å lage en engelsk soloversjon av den, men den ble heller aldri utgitt. For å evaluere litt kan vi vel si at det var to faktorer som tok lufta ut av denne for Kalzers del:

1. Timingen. "Fanden" var en av de første sangene som dukket opp til Maestro rundene. Det betydde at vi var litt lei den da vi skulle spille inn albumet to år senere.

2. Utrykket. Etter å ha komponert flere sanger, og funnet en slags rød tråd i materialet til Maestro, ble denne vurdert som ikke helt passende. Gitar-rock er et fint, men og fargig og overbefolket landskap. Og siden vi hadde mange andre sanger å velge mellom, så kom denne til kort. Men det er en gøy sang å spille, så vi er glade for at muligheten åpnet seg nå! Teksten omhandler et ungt kjæreste-par, som i god Romeo og Julie stil dyrker sin kjærlighet mot alle odds og mot-alles vilje. De vet at så snart de blir oppdaget så er det hele over, derfor lever de intenst den tiden de har i lag, med Fanden hakt i hel.

Eg har aldri tatt i en bibel
Den porten er nok strengt når eg dør
Eg har mange minner frå då eg var liten
Der er som eg ser tilbake gjennom et slør
Og du har alltid vært jenta mi
Me gikk hånd i hånd med hver sitt stort smil
Alle såg på oss når me gikk forbi
Men ingen såg hva me gjorde nattetid

Og nå springer me ned fanden hakt i hel
Og holder på å le oss i hjel
Gjennom parken og over ei eng
Og duene de letter en og en
Og alt som de har sagt ikkje var lov
Det gjorde me mens alle låg og sov
Me kommer aldri til å få som, forjent
for de tar oss aldri igjen

Det fins en plass bare me to vert om
Kor me kan vær aletna i sjul
Og hvis det begynner å regne, har me plantikk
Det er nesten som å bu i Konsul
Det er vanskelig å skulle veri frå galt
Eg har gjort så mange føll blir eg forait
Og hvis eg kunne levd mitt liv igjen
Ville eg gjort de samme feilene om igjen en etter en

Kvalitet (Gjæsten)

Eter at Ompa til du Tour turnéen ble utvidet fra 15 til 150 konserter i kjølvannet av suksess og live-enterspersal i 2001-2002 ble det mindre tid til å site hjemme og skrive låter. Janove fikk flyttet pumpeorgler ut fra leiligheten på Storhaug i Stavanger inn på et siderom på puben Cementen (for lokal kjente: det som nå er Gru) og satt der i heilige stunder. Eitlers ble det skrevet litt på hotellrom rundt omkring i landet. Delvis hukommelsestap er vel også en bivirkning av en hard rockehevdrag. Janove husker i alle fall ikke noen ting fra omstendighetene rundt tilbviselsen av denne sangen, men den ble lagd, veld og funnet for len da tydeligvis.

Denne versjonen er blitt mer gitarbasert, yngre og mer dronete enn det som var en voldsomt skramlete demo tatt opp hos NRK Rogaland i 2003. Da vi tok den fram igjen nå følte vi at vi klarte å "knekke koden" på den og lage et kult komp til en melodi vi alltid har likt, men ikke har funnet ut hvordan vi skulle løse. Fullt gitarpos en hel sang gjennom er ikke noe vi gjør ofte, men her kommer rocke-Kaizer til sin fulle rett.

Teksten handler om paranoiaen i mafiafiljøer, hvor du aldri blir helt trygge på hvem som er venn eller fiende. Reglene er slik at når du har fått den røde fjæren og vet at du er den neste ut på planken, så er det gjerne den du trodde var din beste venn og kaver som kverker deg. En slags "keep your friends close, but your enemies closer"-leksjon her altså.

Du vett aldri kens som går bak din rygg

Føl deg aldri trygg

Når månen henger høgt og ser på når du blir forfulgt

Det siste blikket du ser

Den siste stemmen som ler

Han som går i dine sko er din kavaler

Og når du ser at du ikke lenger kanter skygge

Då er di tid forbi

Det er for seint å redde liv

Redde ditt liv

Du går med raske skritt

Men hans er raske enn ditt

Ditt liv er satt ring rundt med knif

Men du er i live

Og du sprang gjørd regnver

Og det brant en revolver

Og du datt i en ring av knif

Og kløkkene kimer

Han er din kavaler

Gruvene på 16 (Gjæsten)

Tekstlig er denne sangen nært beskyttet med mer kjente "Bøn fra helvete". Gruvene på 16 er readd beskrevet som et helvete på jord, stedet det ikke en gang nyter å be fra.

Historien handler om sjomannen Marcelo Conradas, som eter å ha blitt tatt til fange under landgang i Asia et sted blir solgt som slave til gullgruvegravere. Fra "sprinklene på Kringsjå" beskriver han den hensynsløse og psykopatiske Henry som plner og torturerer gruvearbeiderne, til det hele kulminerer med oppstandelse og mytteri.

I det påfølgende kaoset og fluktforsøket er Marcelo den eneste som kommer levende fra det, med en pose gull i sekken. Vel i sikkerhet er tanken på hvem er så sterk at han senere bruker hele rikdommen sin på å få den realisert. I "Marcelos leksjon", en annen uavgitt sang, som ikke er med i denne samlingen, lærer han seg vodoo i Egypt (av en viss Mr. Kaizer) og får endelig sin hevn over Henry ved å la verdens yngste slamsmer spise hodet på vodoo-dokka som forestiller Henry (og folk spør oss hva vi er inspirert av når vi skriver tekster...!)

Lårmessig ble "Gruvene på 16" vurdert som for "balladene" for Ompa albumet. Den hadde for mye av forloperen til Kaizers "grom" i seg, syntes vi, og var dermed ikke "fresh" og hardtsidende nok. Nå, derimot, er vi blitt voksne og er ikke lenger redde for å innromme at vi også er veldig glade i fine ballader.

Eg er den siste som synger denne visa
For ting har gått over stakk og stein her
Ingen vinker frå sprinklene på Kringsjå
Eiler frå gruvene på 16

For ved perrongen der labomotivet stod
fins nå ingenting bortsett frå ekkoet
av en eigenlagt megafon som sa
Siste avgang 15:30

Eg er den siste som synger denne visa
Toget har gått for de andre
Det var tungt regu alliid

enten det var sommer eller vinter der
Og det står rissa inn i maurene på Kringsjå
Det er lovd ut en duser

til den som kan få Henry oppi kistid
For uogen blei nettopp stengt inne
Andre har vært der si manns minne

Men Henry hadde en pik som var så lang
Et strupa over ryggen, sro litt salt
og få respekt fruidde han

Men alt han ville ha det var applaus, applaus
Men ikkje faen om me klapte for han
Aldri om eg klapper for han

Eg er den siste som synger denne visa
for liv går i glømmehoka
De hørte kvistring om kvelden når det var stille
Men ikkje kva som blei sagt der inne

som kom seg ut av mørket
Eg fekk en pose gull med meg på reisen
Og kløkk den var 15:30
då eg tok siste avgang nogenstinne

Señor Torpedo (Øttesen)

Da vi skulle lage "der vanskelige andrealbumet", hadde vi bare med oss 12 sanger i studio, de 12 som i sin tur ble til Evig Pint. Grunnen til det var at det ikke fantes flere å velge i, så vi da. Vi hadde rett og slett ikke laget flere.

Men etter å ha gått gjennom demoene fra denne perioden fant vi ut at det ikke stemte helt likevel. Vi har aldri vært opptatt av å skue bakover, og ble dermed litt overrasket over de sangene vi hadde gjort foredelelse helt uten samvittighetskvaler i 2003, for her var det jo noen snodige ansik. Señor Torpedo er et eksempel, litt i slekt med "Veterans klage" fra Evig Pint kanskje, en ganske rar sang som ikke minner om så mye annet der ute.

Teksten stiller spørsmål ved hvem som kan ta over maktronen etter at Sonny, som ble utsatt for et komplott i låten "Hvernervals", endte opp med livsvid i fengsel og dødsdom i låten "Drøm hard". Familiebedriften blir og skrimer etter en som kan ta over for Sonny. Sonny har en "høyre hånd", en mann på utsiden. Der er han som er jeg-personen og styrer showet gjennom hele Evig Pint. I denne sangen presenterer han en nådeløs stedfortreder ved navn Señor Torpedo som gir deg alt du ber om. Men i praksis er det han selv som styrer mafiaen, frem til han sovner stille inn som blind gammel mann i låten "Sonny".

Noen ganger har man som låtskriver et eller annet tema, en strofe eller en melodilinj som rir en som en mare over lang tid. Potensialer er det, men forløsningen utelbri. Orgelfrieff på Señor Torpedo var en sånn for Janøve, til slutt endte det opp i "Knekker deg til sist" fra Maestro albumet, men før det var det en tur innom "Señor Torpedo". Det er da lov å stjele fra seg selv.

Etter han sei det igjen men eg har sagt det før

Familiebedriften dor

Sjå på meg den som tør

å sette seg i stolen

Og alle kjenner Sonny sitt navn

Og alle sammen føler hans navn

Han er så Heiligen som en Heiligen han bli

Det fins ingen ny Sonny

Og rekk opp hånda hvis du kjenner nogen

En som og kan ha litt armbroken

En som er konyfortabé i sjefstolen

En som alltid har et hånd på pistolen

Det var for han og måtte sy sju string

Det var for han og måtte bli havvt blind

Og du var alltid velkommen inn

Måne eg gått i døden for han, ville eg gått rett inn

Før han er niu for

Herren gir og Herren tar

Så lenge du er lojal

er du velkommen i vår hage

Det fins ingen vei tilbake

Ett feil ord, ett sjevt skritt så er dine dager talte

123456789 10

La meg presentere Señor Torpedo

Av han får du metr enn du ber om

Han legger ingenting i mellom

Guds gave til oss er Señor Torpedo

Og snart kjenner alle hans navn

Når han forsvinner kjenner alle hans navn

Han blir så Heiligen som en Heiligen han bli

Men han blir ingen ny Sonny

Den sjette sansen (Øttesen)

Dette er enda et eksempel på det vi kaller en "sjan-gerlåt". I dette tilfellet en blues rock - låt. Selv om vi liker masse musikk i denne sjangeren selv, synes vi det er vanskelig å finne vår plass i den. Det er hovedgrunnen til at "Den sjette sansen" ble kuttet fra Maskineri albumet.

Som i tilfellet "Medisin & Psykiatri" så er også dette en låt vi har spilt en del live. Dermed har vi fått en del henvendelser i forhold til om den skal ungas, og endelig har vi funnet en plass til den.

Teksten er en slags surrealistisk refleksjon over livet levd så langt, og hva man eventuelt kunne gjort annerledes om man fikk en ny sjanse. Som de andre tekstene på Maskineri så er ikke denne heller en del av en konseptuell historie, men tar for seg temaer vi gjerne sysler med: de store spørsmålene i livet, og livet etter døden. Intet mindre.

Eg sko liker og sett mitt liv i perspektiv i fra et helikopter

Og zoomt inn med lupe og stunder

mine avgjørende punkter

Men sjøl om det er ingenting eg kunne gjort om

hadde det vært til hjelp i mitt neste liv om

eg fikk sjå mitt liv i perspektiv fra et helikopter

Og det hadde vært interessant og skrudd opp lyden og

hørt kva det var eg snakket om

Men du måtte skrudd kraftig opp volumet

for så mange ord var tomme

Men opppe i det blå er det bare bråk fra propeller

Eg står ikkje inne for da eg sa heller

men det kunne vært interessant og skrudd opp lyden

og hørt kva det var eg snakket om.

Om eg bare hadde et minimum av kontroll

på det eg har snakket om

Om bare hvert år hadde vært en sesong

hadde eg snakket om større ting neste gang

Og eg håper det er hetim eg skal,

når eg ser en ambulanse

Hadde eg visst det eg vert i dag

hadde eg hatt et snev av en sjangse

Men alt eg gjor når livet gikk meg imot var å dansa

Til slutt sa det stopp for både meg og mitt hjerta

Eg håper det og heim eg skal, når eg ser en ambulanse

sonny (Mitsen)

Med Evig Pint albumet hadde vi lyst til å vise oss fra en litt annen side enn vi hadde gjort på Ompa til du dør, og vise at vi ikke bare var et partyband med kun ett gir som hadde hatt flaks. Dermed valgte vi vekk noen av de sangideene som hellet i retning skrangleompa, til fordel for tyngre og mørkere rockelåter. Inn kom dermed "Di grind", "De involverte", "Salt & pepper", og ut gikk "Kavalér" og denne her, "Du og meg Sonny", en romantisk-nostalgiisk låt i skranglevalsetakt.

Denne sangen er faktisk en av grunnene til at vi ville gjøre dette markedsalbumet. Vi synes den er så fin at det ville være direkte kjipt av oss å ikke dele den med Kaizer-sympatisører der ute.

Tekstmessig er "Sonnyen" knyttet til "De involverte". Fortelleren har vært høyt på strå i mafiaen, faktisk sjefen Sonny's høyre hånd på utsiden.

Sonny siter nå inne dømt til døden (if. "Drom hardt"), men styrer ting på utsiden fra fengselet gjennom sin håndmann, og i denne låten minner om fortiden. Han er blitt sentimental på sine blinde, eldre dager, minnes de gode, gamle tider, og forbereder seg nå bare på å dø.

Hjelp nå en blind mann med strøkk og med hatt
Hold fast mi hånd. La oss gå ut i natt
For me gikk under åpen himmel
Og me dette våre gamle minner
Å Sonny. Hey Sonny.
Du har alltid vært min egen Sonny

Alt du har gjort for meg
Alt det du kan
Alt de har hørt om deg, alt det er sant
Du gått så mange runder
Sommern har me gått mange hundre
Å Sonny. Hey Sonny.
Du har alltid vært min egen Sonny

Den tid er forbi kor me gjorde alt i lag
Snart er det min tur. Mitt hjerte er svakt
Mitt far var alltid med din far
Og våre fetres fete var alltid i lag
Å Sonny. Hey Sonny
Du har alltid vært min egen Sonny

Ingen kan vanna mine blomster frå nå
Mitt verk står for fall. Det er opp til andre å tid
Ja for innen kvelden er omme
legger eg meg ner og sover
Å Sonny. Hey Sonny
Innen kvelden er omme så sover eg
Å Sonny. Hey Sonny.
Du har alltid vært min egen Sonny

Prossessen (Mitsen)

I år 2000 var det naturlig nok ingen som hadde hørt om det nyealtere bandet Kaizers Orchestra. De få som hadde hørt om det hadde liten tro på at det noen gang ville komme noen vei, og ingen kunne vel egentlig klandre dem for det.

MEN, Janove hadde andre planer, og i tillegg til å snakke mye om disse lyse usiktene, lagde han også en del nye og interessante pop-talk til bandet. Prosessen handler kort og godt om Kaizers fremtidige "rise to fame" slik han så den for seg. "Revolusjonen" og "den nye religionen" er Kaizers, altså oss, som bidrar til å redde musikkverdenen fra den glovna vi følte bransjen var i på den tiden.

Den nye hjemmelagde aprikosvinen, om du vil. Hovedproblemet med "Prossessen", og grunnen til at den ikke kom med på Ompa, var at den var litt for pop-catchy. Vi var livredde for å få en "hit" vi ikke kunne stå helt inne for, havne i DJ-rock kategorien, og dermed komme skjøvet ut fra hoppkanten inn i det som kunne bli et flort musikalsk svev. Vi folte at kjenningsmelodien satt som et skudd, men dessverre som et skudd av den irriterende sorten. Skulle vi bli presentert og assosiert med denne sangen ville resten av albumet rett og slett ikke stå i still.

Så ved helhetens alter droppet vi dermed lensindige "Prossessen" til fordel for mørk sigøynerstemning, som jo var det vi egentlig brant for. Det gjorde vi vel rett i, tatt ettertidens tann i betraktning.

En fun fact til slutt: Forfatter og Kaizerverten Tore Renberg hørte "Prossessen" på konsert en gang på Blå i 2000 og har gått og nynnet på den fengende/irriterende kjenningsmelodien siden. Så her har du den endelige Tore, var så god!

Velkommen til majja rekritertering
Her er alle under læring
Så ta godt i mot presten
For alle vil bli med på sukkessten
Så lenge det er penger i bildet
Det er penger i bildet

Me blir større og større for hver dag
Me representerer alle sosiale lag
i frd toppen av pyramidten og her
Eg ser det på dag
Eg ser det på dag. Du er som oss

For det vil bli revolusjon
når du ser folk konverterer til en annen religion
Og det som liggje trur på meg i dag..
Det er en del av prosessen

Alt du har hørt om oss er sant
Me begynner å bli mange
Me har folk over heile landet
Det er ingenting som å sjå når de promenerer
Enkeltle reagerer, men andre applauderer
og det er sånne som oss

Me tar dag for dag
konstruerer svar
Gjer deg alt du vil ha
tenk strategi, tenk strategi
Åh du er i mine hender kva enn som skjer
La meg få din stemme. Eg ber på mine knier
Åh du har så mange ting i vente
Bli med på sukkessten
Set til venner og kjente
de kan bli med på prosessen

Størnfull vals (F#m)

"Stornfull vals" sto på lista over sanger som skulle på Ompa albumet, men ble dannet ut i siste fase i komponeringen av nykommerne Kontroll på Konsertnet og 170 (Janové har alltid hatt en tendens til å komme opp med de beste albumsporene rett før deadline. Evig pint var for eksempel den siste låten som ble laget til det albumet, og Maestro var den siste sangen til sitt album). "Stornfull vals" er en skikkelig skrangler, en av de første vi lagde som Kaizers Orchestra, ikke er det en vals heller. Den handler om Egil Ei, som emer å ha spåtid tidens oversømmelse i låten "Katastrofen" - uten å bli trodd - , tyr til flasker for trost.

Landsbyen, og da spesielt hans store foretakselse froken Victoria Zuidine, er (tilsynelatende) tatt av flommen, vinden herjer fortsatt og det stormfullt både inne i hodet til Egil og utenfor. Humoristisk tragelle er vel noe vi har styrt mye med i teksten våre, ja, også her. Også denne låten er en slangeriåt, og eneste måten å gjøre den på fant vi ut var å drikke seg opp på Terje sin julepressang, en 23 år gammel rom fra Cuba, invitere alle vi kjente med et instrument inn i det store rommet i studio, telle til fire, skrangle av gårde og håpe på det beste.

Ute blåser vinden kaldt på mitt kiinn

Eg slipper han ikke inn

Eg roper til han at forsvinn nå du vind

Det gamla treet vaier som om det sko ha drikke
brannevin

Snart blir det ved i mini kannin

Eg tar fram sugå mi og sage det eg greier

Før ingen danser valt som gamle Egil Ei

Månen henger lågt og han

speller seg i et glass med vann

Ikke diskuter med han

Han er så overflattisk at det er synd om han

Eg truer han med heven og med en

masse ord og rrrr han ikke han

Den mannen er ikke sann

Eg lurur på boss han kan sviva i sønn tilstand

Eg kan motra meg for nok en stornfull kveld

Både for våret og mitt eget vedkommende

Før gutvet har blitt min kevaler

Me danser stornfull vals

og eg er trofast til din lads

Huset mitt står skjævt

Horisonten er ikke der han en gang var

Akkurat som eg sa

Det heile bibber litt mot venstre

Eg vett ikke hvor det skal

Ikke ring til ambulansen

om eg sko dena ner ei lita trapp

Så snart eg får sjongen

så skal eg ta ett tak og gjenvinne balansen

Men fyrst må eg ha meg en liten en i min venstre fot

Ellers så blir det bare rot

Og har du lyst til å ta en skål

så setter eg ikke meg i mot

Og vinden herjer fortsatt

Han er forbaaka i kveld

Og regnet kom i strå strømmer

Og eg sitter her og prøver å glømma